

Čís. 5978.

I odovzdanie daru osobe, prostredníctvom ktorej mal sa dar dostať verejnému činiteľovi, je s hľadiska skutkovej podstaty prečinu podľa § 2, odst. 1 zákona č. 178/1924 Sb. z. a n. už dokonaným trestným činom.

(Rozh. zo dňa 29. septembra 1937, Zm III 364/37.)

Obžalovaný A., účtovník svojho zamestnavateľa B., proti ktorému viedly finančné úrady v daňovej veci trestné pokračovanie, domáhal sa u referenta berného úradu J. bezúspešne, aby mu bolo dovolené nahliadnuť do spisov vyšetrovania; vyzvedel preto u berného úradu meno a adresu zapisovateľa v onej trestnej veci M. a v jeho neprítomnosti dopravil do jeho bytu balík požívatín, ku ktorým pripojil obálku s 500 Kč; tento dar mal byť prostredníctvom N. odovzdaný referentovi M. Oba s úd y nižších stolíc kvalifikovali trestný čin obžalovaného A. jako prečin podľa § 2 zákona č. 178/1924 Sb. z. a n.

Najvyšší súd zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť podľa § 385, č. 1 a), b) tr. p. — — —

Pokiaľ zmätočná sťažnosť tvrdí, že zákon požaduje i v tom prípade, keď sa dar má dostať nepriamo verejnému činiteľovi, aby dar bol skutočne verejnému činiteľovi priamo alebo nepriamo sľúbený, nabídnutý alebo poskytnutý, v tomto prípade nebolo však M-ovi hovorené, komu chcel obžalovaný poskytnúť dar, takže M. mohol dar odovzdať bársakej inej tretej osobe, napáda tým vlastne neprípustne len zistenie vrchného súdu, že dar bol poskytnutý prostredníctvom M. referentovi J.

S hľadiska zmätku podľa § 385, č. 1 b) tr. p. namieta sťažovateľ z tej skutočnosti, že J. dar vo skutočnosti nedostal, že nemožno hovoriť o dokonanom trestnom čine, ale v najhoršom prípade len o pokuse zažalovaného trestného činu. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná. Sťažovateľ tu zrejme prehliadol, že zákon takého priameho poskytnutia daru pre každý prípad nepožaduje, ale že stačí i nepriame poskytnutie daru a v takom prípade treba už odovzdanie daru prostredníkovi považovať podľa znenia zákona, ktorý nepriame poskytnutie dáva na roveň priamemu, za dokonaný trestný čin.

Námietka sťažovateľa, že nelze v tomto prípade ani pokus trestného činu ustáliť preto, pretože predmet, na ktorý jeho činnosť smerovala, bol úplne nespôsobilý zrejme preto, že M. nemal vliv na rozhodovanie v daňovej veci jeho zamestnavateľa, nevychádza zo skutkového stavu vrchného súdu, ktorý zistil, že dar bol poskytnutý nepriamo J-ovi, a je preto zákonom vylúčená.